

Hvis den skattepligtige driver flere selvstændige virksomheder, skal kravet om ikke uvæsentlig deltagelse være opfyldt i den virksomhed, som aktivet indgår i. Det kan i visse tilfælde få betydning, om den skattepligtige person anses for at drive en eller flere virksomheder. Hvis virksomhederne anses som en erhvervs-mæssig enhed, vil det være tilstrækkeligt, at kravet om en ikke uvæsentlig arbejdsindsats er opfyldt i en af virksomhederne. Hvis den skattepligtige person anses for at drive flere virksomheder, skal kravet om en ikke uvæsentlig arbejdsindsats være opfyldt i den virksomhed, hvori henlæggelsen anvendes til forlods afskrivning.

Efter forslaget er det tilstrækkeligt, at den skattepligtige eller dennes ægtefælle opfylder kravet om en ikke uvæsentlig arbejdsindsats i virksomheden. Kravet vil være opfyldt, blot ægtefællerne i forening deltager i ikke uvæsentligt omfang.

Denne bestemmelse er udtryk for en lempelse i forhold til de gældende regler i investeringsfundsloven. Efter disse regler forudsætter anvendelse af en ægtefælles investeringsfondshenlæggelser i den anden ægtefælles eller fælles virksomhed, at ægtefællen opfylder kravet om en væsentlig deltagelse i driften efter kildeskattelovens § 37 A.

Forslagets regler om ægtefællers arbejdsindsats svarer til de gældende regler herom i etableringskontoloven.

Forslaget indeholder ikke en regel, der svarer til investeringsfundslovens bestemmelser om, at skattepligtige, der som kommanditister deltager i en virksomhed, ikke kan anvende henlæggelser til investeringsfunds til forlods afskrivning på aktiver, der omfattes af denne virksomhed. Dette skyldes, at kravet om, at en skattepligtig i ikke uvæsentligt omfang skal deltage i virksomheden, som regel hindrer anvendelse af henlæggelser til forlods afskrivning i de situationer, hvor kommanditistreglen hindrer anvendelse. En kommanditist, der i ikke uvæsentligt omfang deltager i driften af kommanditselskabets virksomhed, vil dog efter forslaget kunne anvende henlæggelser til forlods afskrivning på aktiver, der omfattes af virksomheden.

Viser det sig efterfølgende, at kravet om en ikke uvæsentlig deltagelse i driften af selvstændig erhvervsvirksomhed ikke opfyldes i hele perioden, skal henlæggelsen anses for at være anvendt til at foretage indkomstudjævning. Henlæggelsen skal derfor medregnes til den skattepligtige indkomst efter forslagens § 6. Dette følger af bestemmelsen i forslagens 12, stk. 2, om midler, der hæves fra konto for konsolideringsfond, uden at betingelserne

for at anvende henlæggelser til forlods afskrivning efter § 7 er opfyldt.

Skyldes den manglende opfyldelse af arbejdskravet uarbejdsdygtighed som følge af alvorlig sygdom eller invaliditet, foreslås det dog, at der ses bort fra kravet. Når kravet bortfalder, betyder det, at der ikke sker beskatning af anvendte henlæggelser efter bestemmelsen i § 6 i denne situation.

Efter de gældende regler i investeringsfundsloven skal der kun ses bort fra arbejdskravet, hvis midler er hævet og anvendt til forlods afskrivning, og uarbejdsdygtigheden efterfølgende indtræffer. Anvendelse af bestemmelsen forudsætter således, at der, inden uarbejdsdygtigheden indtræffer, er anskaffet aktiver, der efter § 7 berettiger til forlods afskrivning.

Efter forslaget stilles ikke krav om, at anskaffelse af aktivet skal være sket, inden uarbejdsdygtighed indtræffer. Dette skyldes, at den skattepligtige efter forslagens § 12 vil være berettiget til at hæve beløb fra konto for konsolideringsfond på et hvilket som helst tidspunkt i det indkomstår, hvori en henlæggelse anvendes. Først ved udløbet af dette indkomstår skal den skattepligtige tage stilling til, hvilket af de i årets løb anskaffede aktiver der skal foretages forlods afskrivning på.

Hvis en virksomhed drives af ægtefæller i forening, bortfalder kravet om en ikke uvæsentlig arbejdsindsats, hvis en af ægtefællerne bliver uarbejdsdygtig. Hvis kun en af ægtefællerne driver virksomheden, og denne ægtefælle bliver uarbejdsdygtig, vil der ligeledes blive set bort fra kravet.

Hvis den skattepligtige eller dennes ægtefælle dør, eller hvis virksomheden ophører eller går konkurs, vil kravet om en ikke uvæsentlig arbejdsindsats på tilsvarende måde bortfalde med den virkning, at der ikke sker beskatning af anvendte henlæggelser efter § 6 i forslaget.

Efter den foreslåede bestemmelse er det tillige en betingelse for at anvende henlæggelser til konsolideringsfonde, at den virksomhed, som den skattepligtige i ikke uvæsentligt omfang deltager i driften af, ikke har mere end 10 ejere.

Ministeren for skatter og afgifter kan dog tillade, at henlæggelser kan anvendes, selv om antallet af ejere overstiger 10.

Dispensationsbestemmelsen tænkes f.eks. anvendt, hvor en ansat ønsker at indtræde i en virksomhed som kompagnon, eller hvor antallet af deltagere vokser i forbindelse med generationsskifte. Endvidere kan dispensation komme på tale inden for visse brancher, hvor virksomheden typisk er organiseret som et stort antal selvstændige